

РЕШЕНИЕ

№ 127

гр. София, 08.06.2015 г.

Върховният касационен съд на Република България, четвърто гражданско отделение, в открито съдебно заседание на деветнадесети март през две хиляди и петнадесетата година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: БОЙКА СТОИЛОВА

ЧЛЕНОВЕ: МИМИ ФУРНАДЖИЕВА

ВЕЛИСЛАВ ПАВКОВ

и при участието на секретаря Цветанка Найденова, като изслуша докладваното от съдия Фурнаджиева гр.д. № 582 по описа на четвърто гражданско отделение на ВКС за 2015 г., за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 73, ал. 4 от Закона за частните съдебни изпълнители.

Образувано е по жалба на м. на п., чрез юрисконсулт Г. Н., против решение на д. к. на К. на ч. с. и. на Р. Б. от 16 август 2014 г. по дисциплинарно дело № 10 от 2014 г., с което не е наложено дисциплинарно наказание на частния съдебен изпълнител Д. Н., с рег. № и район на действие окръжния съд в гр. Бургас. В жалбата се заявяват доводи за неправилност и незаконосъобразност на обжалваното решение. След излагане на фактите по извършена проверка от инспектората към министъра на правосъдието се посочват като правилни изводите на дисциплинарния състав за липса на допуснато от частния съдебен изпълнител нарушение на чл. 487 ГПК, тъй като в хода на дисциплинарното производство са представени доказателства за разгласяването на обявената публична продан. Оспорва се изводът на дисциплинарния състав за това, че описът е извършен на петнадесетия ден от получаването на уведомлението по чл. 191 ДОПК от НАП и нарушение не е извършено, тъй като не е съобразено правилото на чл. 191, ал. 5 ДОПК – производството да бъде продължено спрямо съответния длъжник, но след изтичането на тридесет дена от изпращане на съобщението. За неправилно и непълно е посочено решението в частта му, с която не е наложено наказание на частния съдебен изпълнител по твърдяното нарушение на чл. 474, ал. 1 ГПК, тъй като ал. 5 на същия текст стриктно определя случаите, в които движима вещ се продава по реда на публична продан на имот по ГПК, и за продажбата на движими вещи следва стриктно да се спазва Глава 42. Твърди се още непълнота на решението и относно допуснатото нарушение на чл. 496, ал. 1 ГПК – не е издадено постановление, с което се възлагат движимите вещи, изнесени на продан по реда на публичната продан на

имот, на лицето, обявено за купувач след внасяне в срок на продажната цена от купувача.

Ответникът Д. И. Н. в отговор на жалбата излага доводи за нейната неоснователност. Ответникът С. на К. на ч. с. и. не взема становище по жалбата. С обжалваното решение д. к. на К. на ч. с. и. по приключилото в заседанието на 16 юли 2014 г. дисциплинарно дело № 10/2014 г., образувано по искане от министъра на правосъдието по повод постъпили в инспектората към него жалби от физическо лице срещу действията на частния съдебен изпълнител Д. Н., приема искането за неоснователно и не налага на частния съдебен изпълнител дисциплинарно наказание. Прието е, че уведомлението за длъжника [фирма] е изпратено до НАП, поради което нарушение на чл. 191 ДОПК не е извършено. Описът е извършен на петнадесетия ден от получаването на уведомление по чл. 191 ДОПК от НАП. Разгласяването на насрочената публична продажба е извършено редовно. В чл. 474, ал. 1 ГПК изрично са посочени четири способа за продажба на всички видове движими вещи, включително продажба по реда на недвижимите имоти, поради което нарушение на е извършено, както е прието и в представени две решения на въззивен съд по друг спор. В особено мнение, дадено от представителя на министъра на правосъдието в дисциплинарния състав, се оспорва тълкуването на мнозинството по приложението на чл. 474, ал. 1 ГПК, тъй като разпоредбата на чл. 474, ал. 5 ГПК императивно определя случаите, при които движими вещи се продават по реда на публичната продажба на имот по ГПК, и текстът не предполага разширително тълкуване. Сочи се, че дисциплинарният състав не е обсъдил нарушението по чл. 496, ал. 1 ГПК – частният съдебен изпълнител не е издал постановление (по аргумент на чл. 496, ал. 1 ГПК), с което възлага на лицето, обявено за купувач движимите вещи, продадени по реда на публичната продажба на имот, като въз основа на постановлението за възлагане се пристъпва към предаване владението на вещта, както разпорежда чл. 521 ГПК.

Съдебният състав, като взе предвид изложените оплаквания в жалбата, становищата на страните и данните по делото, намира следното: Жалбата е подадена в срока по чл. 73, ал. 2 ЗЧСИ и е процесуално допустима, но е неоснователна.

По делото е установено следното:

С обявление от 23 април 2013 г. частният съдебен изпълнител е обявил публична продажба на недвижим имот, както и на движими вещи по реда на публична продажба на имот, като всяка от описаните движими вещи е с оценка под 5000 лева и не са събрани данни за наличие на условията по чл. 474, ал. 2 и ал. 3 ГПК (съгласие на длъжника вещта да бъде продадена в магазин на частния съдебен изпълнител или посочен от него магазин, или посочване на борса, в която вещта да се продаде). Съставени са съответните актове, удостоверяващи поставянето на обявлението на съответните места по чл. 487, ал. 2 ГПК (общината в Н.,

районният съд в гр. Несбър, съставен е протокол от частния съдебен изпълнител в деня на редовно разгласената публична продажба и протоколът е регистриран в същия ден в районния съд и е изготвен протокол по чл. 487, ал. 3 ГПК, в който е посочен деня на разгласяване на обявлението и протоколът е регистриран в районния съд, изготвен е и протокол за обявяване на продавача на таблото за публични продажби на обявлението, обявлението е обявено в сайта на К. и на окръжния съд). Искане на основание чл. 191, ал. 4 ДОПК е изпратено до НАП на 20 март 2013 г. Частният съдебен изпълнител не е издал постановление, с което възлага на лицето, обявено за купувач на движимите вещи, изнесени на продажба по реда на публичната продажба на имот. При насрочено предаване на закупените вещи представител на длъжника заявява, че не притежава ключове от имота и не може да предаде вещите, като поради липса на съдействие от страна на длъжника предаването се отлага трикратно, а на последната насрочена дата – 23 юли 2013 г. по реда на чл. 629а ТЗ са допуснати предварителни обезпечителни мерки по отношение на длъжника и са спрени образуваните срещу него изпълнителни дела, като на следващия ден е издадено постановление за спиране на изпълнителното производство и публична продажба на недвижимо имущество по реда на ГПК.

Основателно е прието от дисциплинарния състав, че не може да се приеме частният съдебен изпълнител да е извършил нарушение на чл. 458 ГПК и чл. 191, ал. 3 ДОПК. Безспорно в случая частният съдебен изпълнител е изпратил съобщение до Националната агенция по приходите за започнатото от него изпълнение, като е поискано издаването на съответното удостоверение за публичните задължения на длъжниците и наложени върху имуществото им мерки за обезпечаване и за имущество, срещу което е започнало принудително изпълнение. В искането на министъра на правосъдието за образуване на дисциплинарно производство липсва заявено нарушение на разпоредбата на чл. 191, ал. 5 ДОПК, поради което дисциплинарният състав не е дължал произнасяне за тази хипотеза.

Правилен е изводът на дисциплинарния състав и по твърдяното нарушение на чл. 474, ал. 5 ГПК. В първата алинея на посочения член се определят четири начина за продажба на движима вещь – чрез магазин или борса, чрез явен търг с устно наддаване или по реда на публичната продажба на имот. Последният способ е определен изрично за вещи с оценка над 5000 лева, МПС, кораби и въздухоплавателни средства. За останалите посочени начини в процесния случай не са били налице съответните условия. Така например не са събрани данни съдебният изпълнител да има магазин, в който да бъдат продадени вещите, нито пък да е проявена инициатива от длъжника вещите да бъдат продадени в посочен от него магазин и да е представено съответното писмено съгласие. Такова съгласие липсва и за продажбата на вещите на борса. Съгласно чл. 480 ГПК, ако в продължение на три месеца от предаването на вещта в магазин или

от обявяването на проданта по реса на чл. 478 ГПК вещта не бъде продадена, тя се продава чрез явен търг с устно наддаване. Тъй като формално и изискванията за продажба на вещите чрез търг с устно наддаване не са били осъществени, съдебният изпълнител е пристъпил към продажба по реда на публичната продан на имот. Използването на тази най-усложнена, но същевременно най-пълно законово регламентирана, форма на продажба, охранява интересите на страните в изпълнителното производство пълноценно.

Безспорно не е осъществено твърдяното нарушение на чл. 487, ал. 3 ГПК. Установено е по делото, че частният съдебен изпълнител е спазил всички изисквания на чл. 487, ал. 2 и 3 ГПК. Противно на твърдението в искането за образуване на дисциплинарно производство, частният съдебен изпълнител е изготвил протокол, в който са посочени необходимите реквизити по публичната продан на недвижимия имот и движимите вещи на длъжника, съставени са актове, удостоверяващи поставянето на обявления на надлежните места. Накрая, по твърдението на министъра на правосъдието, че частният съдебен изпълнител е осъществил нарушение на чл. 496, ал. 1 ГПК, липсва произнасяне на дисциплинарния състав, поради което за съдебния състав не е възможно да извърши преценка за законосъобразност на обжалваното решение. При този изход на спора е основателно искането на частният съдебен изпълнител Д. Н. за присъждане на сторени по делото разноски в размер на 500 лева, заплатени по договор за правна защита и съдействие. Мотивиран по този начин, Върховният касационен съд, състав на четвърто гражданско отделение

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение на д. к. на К. на ч. с. и. на Р. Б. от от 16 август 2014 г. по дисциплинарно дело № 10 от 2014 г. **ОСЪЖДА** м. на п. да заплати на частния съдебен изпълнител Д. И. Н., с рег.№ и район на действие окръжния съд в гр. Бургас, сумата от 500,00 (петстотин) лева сторени разноски за съдебното производство.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: